

พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับอิทธิพลจากการตั้งเป้าหมายในการเลือกสาขาวิชาเรียน ในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6

Learning Behaviors Influenced by Goal Setting in Selecting a Field of Study at the Higher Education Level of Secondary 5 and 6 Students

อัศรากร บุญล้อม¹, ฉานสินี สิกขากุล², วิภาวรรณ เล้าอรุณ³ และกมลชนก พานิชกร^{4*}

Akarakron Boonlom¹, Chasinee Sikkhakul², Wipawan Laoarun³ and Kamolchanok Panishkan^{4*}

^{1,3,4}ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ²โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร

^{1,3,4}Department of Statistics, Faculty of Science, Silpakorn University, ²Debsirin School, Bangkok

*ผู้นิพนธ์หลัก e-mail: panishkan@su.ac.th

Received: February 28, 2024; Revised: June 4, 2024; Accepted: June 11, 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับอิทธิพลจากการตั้งเป้าหมายในการเลือกสาขาวิชาที่ต้องการเรียนในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 กรณีศึกษาโรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 233 คนได้มาจากการสุ่มแบบชั้นภูมิ เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละและการทดสอบไคสแควร์

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ตั้งเป้าหมายในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากที่สุดเป็นอันดับแรกในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ รองลงมาได้แก่ สาขาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยที่ตั้งเป้าหมายสูงสุดเป็นอันดับแรก ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมาได้แก่ มหาวิทยาลัยมหิดล พฤติกรรมการปฏิบัติตนมีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มสาขาที่ต้องการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในระยะเวลาเฉลี่ยในการทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง โดยพบว่ากลุ่ม กสพท. ใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการทบทวนบทเรียนด้วยตนเองมากกว่ากลุ่มอื่น พฤติกรรมการเรียนมีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญกับกลุ่มสาขาที่ต้องการเข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษาในหัวข้อการถามอาจารย์หรือเพื่อนทันทีเมื่อไม่เข้าใจเนื้อหาโดยส่วนใหญ่กลุ่ม กสพท. และกลุ่มสาขาวิศวกรรมศาสตร์ มีพฤติกรรมการถามระดับมาก ในขณะที่กลุ่มอื่นที่เหลือมีพฤติกรรมการถามระดับปานกลาง

คำสำคัญ: พฤติกรรมการเรียน; การตั้งเป้าหมาย; การเลือกสาขาวิชา; อุดมศึกษา

ABSTRACT

This research aims to study the learning behaviors influenced by goal setting in selecting a field of study at the higher education level of secondary 5 and 6 students, a case study of Debsirin School, Bangkok. The sample of 233 people was obtained through stratified random sampling. Data were collected using questionnaires. Statistics used to analyze the data included frequencies, percentages and chi-square tests.

The research findings reveal that the majority of students set their educational goals primarily in the field of engineering, followed by social sciences. The top university targeted for first-choice goals was Chulalongkorn University, followed by Mahidol University. Behavioral practices were significantly associated with the intended fields of study at the higher education level at a significance level of 0.05. In terms of the average time spent on self-study revision, it was found that medical science group spent more time compared to other groups. Learning behavior was significantly associated with the intended fields of study at the higher education level, particularly concerning immediate inquiry to teachers or peers when not understanding the content. The medical science group and the engineering group exhibited higher levels of inquiry behavior, while the remaining groups had moderate questioning behavior.

Keywords: Learning behaviors, Goal setting, Field of study selection, Higher education

บทนำ

การศึกษา มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งทรัพยากรมนุษย์ เป็นปัจจัยสำคัญในกระบวนการพัฒนาองค์กรและ สามารถขยายไปจนถึงการพัฒนาประเทศ การเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันส่งผลให้เกิดการพัฒนาและปรับตัวในทุกด้าน รวมถึงการปรับตัว ในเรื่องมิติการทำงานและมาตรฐานการสรรหา

บุคคลเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทั้งในภาครัฐบาลและเอกชน โดยมีมาตรฐานการ สรรหางานในระดับที่สูงขึ้นและมีความสามารถ หลากหลายมากขึ้นเพราะองค์กรที่สามารถคัดสรร บุคคลากรที่มีคุณภาพ จะสามารถปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพและส่งผลให้ องค์กรมีความสามารถในการแข่งขันและการ พัฒนาให้ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

ในปัจจุบันการทำงานทุกสาขาวิชาชีพได้นำเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการทำงานส่งผลให้ความต้องการใช้กำลังทรัพยากรมนุษย์ลดลง การแข่งขันในการหางานจึงเพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่แต่ละบุคคลต้องพัฒนาคุณภาพของตนเองในทุกด้าน โดยเฉพาะในด้านการศึกษาที่เป็นพื้นฐานของการดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข มีความรู้ความสามารถ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวให้ทันต่อกระแสเศรษฐกิจ (Phetsombat, P. & Phetsute, A. 2021) การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาในระดับสูงที่มุ่งพัฒนากำลังคนทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศโดยสถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ในการจัดการหลักสูตรที่มีคุณภาพและตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ผลผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะ มีความพร้อมทั้งในด้านสติปัญญาและอารมณ์ โดยหลักสูตรที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาต้องได้รับการตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษาจากคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อให้การจัดการหลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

ดังนั้นการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงเป็นเป้าหมายที่สำคัญสำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเพื่อพัฒนาตนเองไปสู่วิชาชีพที่ต้องการ เนื่องจากการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาบุคลิกภาพให้มีคุณภาพตรงตามที่ต้องการตลาดแรงงานต้องการ และมีความสำคัญอย่างมากต่อการทำงาน อาชีพ และตำแหน่งงานที่

เหมาะสม (Tiewpanich, O. & Chaisri, K. 2022) และเมื่อความเจริญของสังคมเพิ่มมากขึ้น โอกาสเข้าถึงการศึกษาจึงมากขึ้นเช่นกัน อย่างไรก็ตามด้วยข้อจำกัดของบุคลากร สถานที่และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ทำให้มีการจำกัดจำนวนการรับเข้าของการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ส่งผลให้เกิดการแข่งขันกันสูงในบางสาขาวิชาเช่น สาขาวิชาแพทยศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต้องการศึกษาต่อในสาขาที่มีการแข่งขันสูงจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมในการเรียนล่วงหน้าเป็นช่วงเวลานานทั้งในห้องเรียนปกติและการเรียนพิเศษนอกห้องเรียน รวมถึงการทบทวนด้วยตนเอง การมีวินัยในตนเอง และการมีเป้าหมายที่ชัดเจนในสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาจะส่งผลต่อพฤติกรรม การปฏิบัติตน พฤติกรรมการเรียนของแต่ละคน นักเรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนที่ดีจะเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ที่ดีและมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จในอนาคต เข้าใจถึงความสำคัญของการศึกษาในชีวิต (Jaisukrungwattana, T. & Aunaromlert, T. 2010)

ในปีการศึกษา 2566 ระบบการเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยใช้ระบบ TCAS (Thai University Center Admission System) เป็นระบบคัดเลือกกลางเพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ในปีการศึกษา 2566 ระบบนี้ใช้คะแนนจากการสอบ GAT/PAT การสอบ 9 วิชาสามัญ การสอบ ONET และคะแนน GPAX ในการคำนวณคะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้ไปยื่นในระบบ TCAS ซึ่งมีการจัดสรรคะแนนเพื่อรับสมัคร

เข้าศึกษาในรอบต่างๆ และนักเรียนสามารถยืนยันสิทธิ์ได้เพียงรอบเดียวเท่านั้น โดยในปีการศึกษา 2566 มีจำนวนผู้สมัครสอบทั้งหมด 277,840 คน สาขาวิชาที่มีผู้สมัครสูงสุดอันดับหนึ่งคือสาขาวิชา นิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ อัตราการแข่งขัน 1 ต่อ 243 อันดับสองคือคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อัตราการแข่งขัน 1 ต่อ 167 และอันดับสามคือคณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อัตราการแข่งขัน 1 ต่อ 35 เป็นต้น (Thurakit, P. 2023) นักเรียนที่ต้องการเข้าศึกษาต่อในสาขาและคณะที่มีการแข่งขันสูง จึงต้องมีการเตรียมตัวสอบมากขึ้น มีการติวหนังสือ ซ้อมคอร์สเรียนเพิ่มเติม งานวิจัยพบว่านักเรียนที่มาเรียนพิเศษนอกห้องเรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการเรียนเพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา (Wootimongcolpanit, S. 2016) นอกจากนั้นเหตุผลสำคัญที่นักเรียนซ้อมคอร์สเรียนพิเศษคือการหาผลลัพธ์ที่ถูกต้องอย่างรวดเร็ว การใช้เทคนิคการคิดและเทคนิคในการจำข้อมูลหลากหลาย (Yayeri, A. 2014) โดยเน้นที่จะพัฒนาคะแนนให้สามารถสอบเข้าได้ในสาขาวิชา และมหาวิทยาลัยที่ต้องการ ดังจะเห็นว่าการมีเป้าหมายที่ชัดเจนในสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่ออาจจะช่วยส่งผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตน พฤติกรรมการเรียน และวิธีการเรียนของแต่ละคนให้แตกต่างกัน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่าการตั้งเป้าหมายในการเลือกสาขาวิชาที่เรียนใน

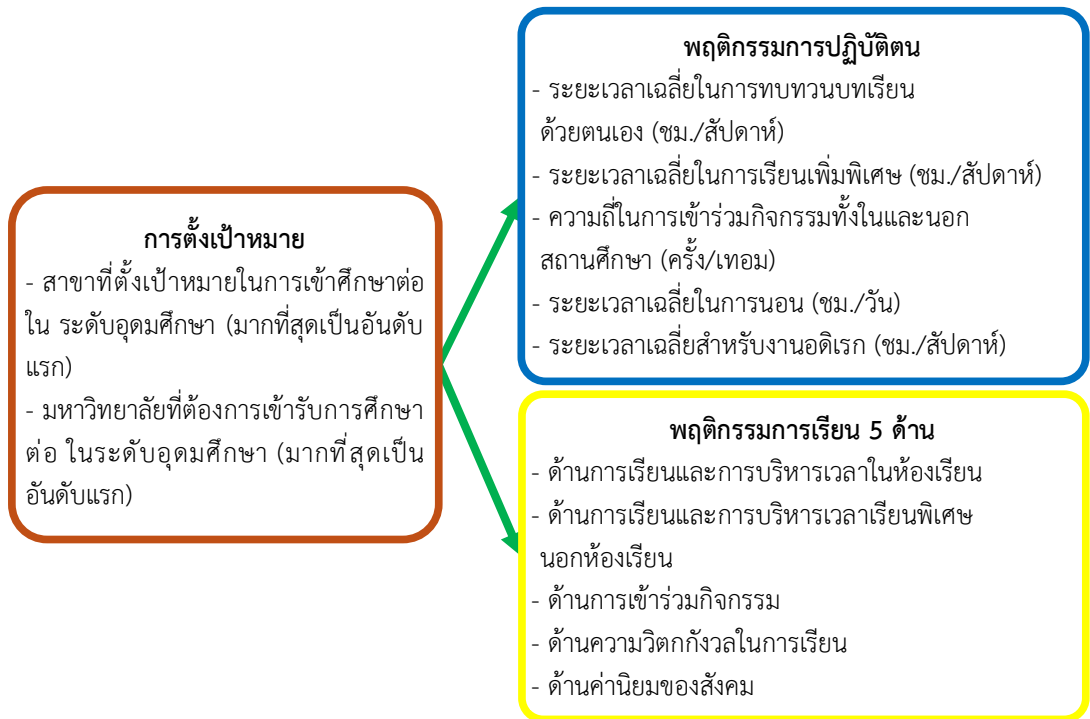
ระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่งผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตนและพฤติกรรมการเรียนที่แตกต่างกันหรือไม่ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความหมั่นเพียรในการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน โดยใช้กรณีศึกษาจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566 ของโรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการปฏิบัติตนและพฤติกรรมการเรียนที่ได้รับอิทธิพลจากการตั้งเป้าหมายสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาความเกี่ยวพันระหว่างพฤติกรรมการปฏิบัติตน พฤติกรรมการเรียนและสาขาวิชาที่ตั้งเป้าหมายในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

สาขาวิชาที่ตั้งเป้าหมายในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาส่งผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตน พฤติกรรมการเรียน ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของงานวิจัย

การดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนเทพศิรินทร์ ปีการศึกษา 2566 จำนวนรวม 993 คน

2. ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในแต่ละโปรแกรมการเรียนที่ถูกสุ่มตามหลักของการสุ่มตัวอย่างจากกรอบประชากรในข้อ 1 จำนวน 233 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระคือ สาขาที่ตั้งเป้าหมายในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (มากที่สุดเป็น

อันดับแรก) มหาวิทยาลัยที่ต้องการเข้ารับการศึกษาคือ ในระดับอุดมศึกษา (มากที่สุดเป็นอันดับแรก)

2. ตัวแปรตาม คือพฤติกรรมการณ์ปฏิบัติตนและพฤติกรรมการณ์เรียน

2.1 พฤติกรรมการณ์ปฏิบัติตน ได้แก่ ระยะเวลาเฉลี่ยในการทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง (ชม./สัปดาห์) ระยะเวลาเฉลี่ยในการเรียนเพิ่มพิเศษ (ชม./สัปดาห์) ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทั้งในและนอกสถานศึกษา (ครั้ง/เทอม) ระยะเวลาเฉลี่ยในการนอน (ชม./วัน) ระยะเวลาเฉลี่ยสำหรับงานอดิเรก (ชม./สัปดาห์) และความถี่ในการออกกำลังกาย (ไม่รวมวิชาพลศึกษา) (ครั้ง/สัปดาห์)

2.2 พฤติกรรมการณ์เรียนของนักเรียนและค่านิยม โดยวัดระดับพฤติกรรมการณ์เรียน

แบ่งเป็น 5 ด้านได้แก่ ด้านการเรียนและการบริหารเวลาในห้องเรียน ด้านการเรียนและการบริหารเวลาเรียนพิเศษนอกห้องเรียน ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านความวิตกกังวลในการเรียน และด้านค่านิยมของสังคม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล การตั้งเป้าหมายและพฤติกรรมการปฏิบัติตน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อประเมินระดับพฤติกรรมการเรียนและค่านิยมแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนและการบริหารเวลาในห้องเรียนประกอบด้วยข้อคำถาม 6 ข้อ ด้านการเรียนและการบริหารเวลาเรียนพิเศษนอกห้องเรียนประกอบด้วยข้อคำถาม 6 ข้อ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมประกอบด้วยข้อคำถาม 6 ข้อ ด้านความวิตกกังวลในการเรียนประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ข้อ และด้านค่านิยมของสังคมประกอบด้วยข้อคำถาม 6 ข้อ โดยเป็นแบบสอบถามที่มีมาตรวัดพฤติกรรม 5 ระดับ คือ 1 หมายถึงระดับน้อยที่สุด 2 หมายถึงระดับน้อย 3 หมายถึงระดับปานกลาง 4 หมายถึงระดับมาก และ 5 หมายถึงระดับมากที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. การหาค่าความตรง (Validity) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นอาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และอาจารย์โรงเรียนเทพศิรินทร์ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงหรือความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ หรือเนื้อหา

ความเหมาะสมและความชัดเจนของภาษา โดยต้องมีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (index of item objective congruence, IOC) มากกว่า 0.50 ข้อคำถามที่ไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (IOC < 0.5) จะถูกนำไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์แล้วนำไปสร้างแบบสอบถาม

2. การหาความเชื่อถือได้ (Reliability)

นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนโรงเรียนเทพศิรินทร์ จำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณค่าความเชื่อถือได้ด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ของแบบประเมินระดับพฤติกรรมการเรียนในแต่ละด้าน มีค่าเท่ากับ 0.695, 0.785, 0.665, 0.666 และ 0.669 ตามลำดับ ค่าความเชื่อถือได้มีค่าใกล้เคียง 0.7 อย่างไรก็ตามมีการนำข้อคำถามมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การตอบระดับพฤติกรรมในแต่ละด้านไปในทิศทางเดียวกันและเข้าใจชัดเจนมากขึ้น แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปใช้ในการเก็บข้อมูลในการทำวิจัย

การกำหนดขนาดตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในแต่ละโปรแกรมการเรียนที่ ถูกสุ่มมาจากกรอบประชากร โดยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified sampling) โดยพิจารณาชั้นภูมิคือระดับชั้นเรียนและโปรแกรมการเรียน รวม 16 ชั้นภูมิ กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G*Power ในการคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) กำหนดขนาดอิทธิพล (effect size) คือ 0.3 กำลังการทดสอบ (power of test) คือ 0.80

ระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05 ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 233 คน และจัดสรรขนาดตัวอย่างโดยใช้การจัดสรรแบบได้สัดส่วนกับขนาดประชากรของชั้นภูมิซึ่งจะได้ขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิตั้งแสดงในตารางที่ 1 จากนั้นสุ่มตัวอย่างตามขนาดที่คำนวณได้ตามตารางที่ 1 โดยในแต่ละชั้นภูมิใช้การสุ่มอย่างง่ายแบบไม่คืนที่(simple random sampling without replacement) ดังนั้นในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้ขนาดตัวอย่างทั้งหมด 233 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาเก็บข้อมูลในช่วงเดือน

กันยายน-ตุลาคม พ.ศ.2566 โดยใช้การเก็บรวบรวม

ข้อมูลจากแบบสอบถามผ่าน Google form โดยทำการส่งลิงค์ผ่านอีเมลของนักเรียน เพื่อขอความร่วมมือและมีการชี้แจงรายละเอียดวัตถุประสงค์ของการวิจัย การตอบแบบสอบถามไม่มีผลกระทบต่อการเรียนหรือการวัดประเมินผลการเรียน การสรุปผลจะเป็นไปในภาพรวมเพื่อเป็นข้อมูลในการใช้ประโยชน์ในการศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรม การปฏิบัติตนและพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับอิทธิพลจากการตั้งเป้าหมายในการเลือกสาขาวิชาที่เรียนในระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและตัวอย่างในแต่ละระดับชั้นจำแนกตามโปรแกรมการเรียนรู้

โปรแกรมการเรียนรู้	จำนวน ห้อง	จำนวน นักเรียน ม.5	จำนวน นักเรียน ม.6	จำนวนตัวอย่าง ของนักเรียน ม.5	จำนวนตัวอย่าง ของนักเรียน ม.6
ห้องเรียนพิเศษวิทย์-คณิต(EP)	1	30	27	7	6
ห้องเรียนพิเศษวิทย์-คณิต(IEP)	1	36	37	8	9
ห้องเรียนวิทย์-คณิตเน้นแพทย์					
สาธารณสุข	1	41	44	10	10
ห้องเรียนวิทย์-คณิตเน้นสถาปัตย์	1	41	46	10	11
ห้องเรียนพิเศษวิทย์-คณิต(SMTE)	2	67	64	16	15
ห้องเรียนวิทย์-คณิตเน้นวิทย์-คณิต-เทคโนโลยี	1	42	50	10	12
ห้องเรียนวิทย์-คณิตเน้นวิศวกรรม	1	43	54	10	13
ห้องเรียนศิลป์	4	177	194	41	45
รวม	12	477	516	112	121
รวมทั้งสิ้น	12 / 12	993		233	

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบสอบถามถูกนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าความถี่และร้อยละ การวิเคราะห์ความเกี่ยวพันระหว่างพฤติกรรมกาปฏิบัติตนและพฤติกรรมกาเรียนและสาขาวิชาที่ตั้งเป้าหมายในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square test) การวิจัยครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป IBM SPSS Statistics Version 25 ในการบันทึกข้อมูลและประมวลผล (IBM Corp., 2014)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล การตั้งเป้าหมาย และพฤติกรรมกาปฏิบัติตน

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 48.07 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 51.93 นักเรียนส่วนใหญ่ตั้งเป้าหมายในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 21.89 รองลงมาได้แก่ สาขาสังคมศาสตร์ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 16.73 มหาวิทยาลัยที่ตั้งเป้าหมายสูงสุดอันดับแรก ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 47.64 รองลงมาได้แก่ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.30 นักเรียนส่วนใหญ่มีระยะเวลาทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง (ชม./สัปดาห์) 1 ถึง 2 ชม. จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 39.06 ระยะเวลาเฉลี่ยในการเรียนเพิ่มพิเศษ(ชม./

สัปดาห์) น้อยกว่า 10 ชม. จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 35.19 ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทั้งในและนอกสถานศึกษา (ครั้ง/เทอม) 2 ถึง 3 ครั้ง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 34.76 ระยะเวลาเฉลี่ยในการนอน (ชม./วัน) 6 ถึง 8 ชม. จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 61.80 ระยะเวลาเฉลี่ยสำหรับงานอดิเรก (ชม./สัปดาห์) 1-3 ชม. จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 27.90 ความถี่ในการออกกำลังกาย (ไม่รวมวิชาพลศึกษา) (ครั้ง/สัปดาห์) 2 ถึง 3 ครั้ง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 30.04

2. ผลการศึกษาระดับพฤติกรรมกาเรียน

2.1 ด้านการเรียนและการบริหารเวลาในห้องเรียน

ผลการศึกษาระดับพฤติกรรมกาเรียนในด้านเรียนและการบริหารเวลาในห้องเรียน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีระดับพฤติกรรมเรื่องการเข้าเรียนตรงเวลาและสม่ำเสมอมากที่สุด เรื่องการทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งตามระยะเวลาที่กำหนดในระดับมาก ส่วนเรื่องการมีสมาธิในขณะที่เรียน การเข้าใจเนื้อหาและมีส่วนร่วมในเวลาเรียน การถามอาจารย์หรือเพื่อนทันทีเมื่อไม่เข้าใจเนื้อหาและการอ่านหนังสือทบทวนเนื้อหาก่อนและหลังเรียนนั้น นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 2

2.2 ด้านการเรียนและการบริหารเวลาเรียนพิเศษนอกห้องเรียน

ผลการศึกษาระดับพฤติกรรมกาเรียนในด้านเรียนและการบริหารเวลาเรียนพิเศษนอกห้องเรียน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีระดับพฤติกรรมเรื่องการเข้าเรียนตรงเวลาและ

สม่ำเสมอมากที่สุด ส่วนเรื่องการมีสมาธิในขณะที่เรียน การเข้าใจเนื้อหาและมีส่วนร่วมในเวลาเรียน การถามอาจารย์หรือเพื่อนทันทีเมื่อไม่เข้าใจเนื้อหา การทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งตามระยะเวลาที่กำหนด และการอ่านหนังสือทบทวนเนื้อหาทบทวนและหลังเรียนนั้น นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 2 จำนวน (ร้อยละ) ของระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านการเรียนและการบริหารเวลาในห้องเรียน

รายการประเมิน	ระดับของพฤติกรรม (n = 233)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเข้าเรียนตรงเวลาและสม่ำเสมอ	97 (41.63)	80 (34.34)	47 (20.17)	7 (3.00)	2 (0.86)
2. การทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งตามระยะเวลาที่กำหนด	22 (9.44)	69 (29.61)	116 (49.79)	24 (10.30)	2 (0.86)
3. การเข้าใจเนื้อหาและมีส่วนร่วมในเวลาเรียน	24 (10.30)	68 (29.18)	122 (52.36)	17 (7.30)	2 (0.86)
4. การถามอาจารย์หรือเพื่อนทันทีเมื่อไม่เข้าใจเนื้อหา	37 (15.88)	46 (19.74)	96 (41.20)	41 (17.60)	13 (5.58)
5. การทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งตามระยะเวลาที่กำหนด	56 (24.03)	82 (35.19)	75 (32.19)	18 (7.73)	2 (0.86)
6. การอ่านหนังสือทบทวนเนื้อหาทบทวนและหลังเรียน	20 (8.59)	23 (9.87)	96 (41.20)	72 (30.90)	22 (9.44)

ตารางที่ 3 จำนวน (ร้อยละ) ของระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านการเรียนและการบริหารเวลาเรียนพิเศษนอกห้องเรียน

รายการประเมิน	ระดับของพฤติกรรม (n = 233)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเข้าเรียนตรงเวลาและสม่ำเสมอ	88 (37.77)	78 (33.48)	57 (24.46)	6 (2.57)	4 (1.72)
2. การมีสมาธิในขณะที่เรียน	34 (14.59)	73 (31.33)	109 (46.78)	15 (6.44)	2 (0.86)
3. การเข้าใจเนื้อหาและมีส่วนร่วมในเวลาเรียน	35 (15.02)	77 (33.05)	105 (45.06)	16 (6.87)	0 (0.00)
4. การถามอาจารย์หรือเพื่อนทันทีเมื่อไม่เข้าใจเนื้อหา	42 (18.02)	49 (21.03)	101 (43.35)	28 (12.02)	13 (5.58)
5. การทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งตามระยะเวลาที่กำหนด	50 (21.46)	81 (34.76)	84 (36.05)	16 (6.87)	2 (0.86)
6. การอ่านหนังสือทบทวนเนื้อหาทบทวนและหลังเรียน	24 (10.30)	39 (16.74)	87 (37.34)	64 (27.47)	19 (8.15)

2.3 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม
ผลการศึกษาระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีระดับพฤติกรรมเรื่องความสามารถทำงานหรือร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้ดีในระดับมาก ส่วนเรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการภายใน

โรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมทางกีฬาภายในโรงเรียน (เชียร์และแปรรักซร การแข่งขันกีฬาในระดับชั้น) การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา (ศาสนาอื่นเข้าร่วมแต่ไม่ทำกิจกรรม) การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดภายนอกโรงเรียนเช่น งาน open house ของมหาวิทยาลัยต่างๆ ค่ายความรู้หรือค่ายกิจกรรม เป็นต้น และการเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียนนั้น นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 4

2.4 ด้านความวิตกกังวลในการเรียน

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการเรียน พบว่านักเรียน

ส่วนใหญ่มีระดับพฤติกรรมความกังวลเกี่ยวกับอัตราการแข่งขันในสาขาที่ต้องการจะเข้าศึกษาในระดับมาก ส่วนเรื่องความมั่นใจในตนเองว่าสามารถสอบเข้าในสาขาวิชาที่ต้องการได้อยู่ในระดับปานกลาง และความกังวลเกี่ยวกับความคาดหวังในการเรียนจากผู้ปกครองและคนรอบข้าง ความกังวลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษา ระดับอุดมศึกษา และความกังวลเกี่ยวกับอาชีพที่จะทำหลังจากจบการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น นักเรียนส่วนใหญ่มีความกังวลในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 4 จำนวน (ร้อยละ) ของระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านการเข้าร่วมกิจกรรม

รายการประเมิน	ระดับของพฤติกรรม (n = 233)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการภายในโรงเรียน	60 (25.75)	70(30.04)	74 (31.76)	23 (9.87)	6 (2.58)
2. การเข้าร่วมกิจกรรมทางกีฬาภายในโรงเรียน	60 (25.75)	67(28.76)	75 (32.19)	23 (9.87)	8 (3.43)
3. การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา	51 (21.89)	60(25.75)	85 (36.48)	28 (12.02)	9 (3.86)
4. การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดภายนอกโรงเรียน	37 (15.88)	50(21.46)	75 (32.19)	54 (23.17)	17 (7.3)
5. ความสามารถทำงานหรือร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้ดี	60 (25.75)	94(40.34)	67 (28.76)	11 (4.72)	1 (0.43)
6. การเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียน	25 (10.73)	37(15.88)	82 (35.19)	55 (23.61)	34 (14.59)

ตารางที่ 5 จำนวน (ร้อยละ) ของระดับความคิดเห็นในด้านความวิตกกังวลในการเรียน

รายการประเมิน	ระดับของความคิดเห็น (n = 233)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความมั่นใจในตนเองว่าสามารถสอบเข้าในสาขาวิชาที่ตนเอง ต้องการได้	20 (8.58)	61 (26.18)	118 (50.64)	28 (12.02)	6 (2.58)
2. ความกังวลเกี่ยวกับความคาดหวังในการเรียนจากผู้ปกครองและ คนรอบข้าง	48 (20.6)	66 (28.33)	76 (32.62)	30 (12.87)	13 (5.58)

รายการประเมิน	ระดับของความคิดเห็น (n = 233)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. ความกังวลเกี่ยวกับอัตราการแข่งขันในสาขาที่ต้องการจะเข้าศึกษา	81 (34.76)	75 (32.19)	68 (29.18)	6 (2.58)	3 (1.29)
4. ความกังวลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับอุดมศึกษา	37 (15.88)	44 (18.89)	83 (35.62)	46 (19.74)	23 (9.87)
5. ความกังวลเกี่ยวกับอาชีพที่จะทำหลังจากจบการศึกษา	50 (21.46)	61 (26.18)	78 (33.48)	30 (12.87)	14 (6.01)

2.5 ด้านค่านิยมของสังคม

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมของสังคม พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก ว่าการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาสามารถสร้างความมั่นคงและรับประกันความสำเร็จให้แก่ตนเอง และการสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงสามารถช่วยให้มีโอกาสในการทำงานและได้รับเงินเดือนที่สูง ส่วนเรื่องการเรียนแบบตัวต่อตัวนอกห้องเรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยและคนที่เรียนเก่งต้องเรียนในกลุ่มสาขา กสพท. เท่านั้น การจบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐจะช่วยให้สามารถหางานได้ง่ายกว่ามหาวิทยาลัยเอกชน และการคิดว่าการจบมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลและ

ทำให้สังคมยอมรับ นั้น นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 6

3. ผลการวิเคราะห์ความเกี่ยวพันระหว่างพฤติกรรมการปฏิบัติตนและพฤติกรรมการเรียนและสาขาวิชาที่ตั้งเป้าหมายในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

3.1 พฤติกรรมการปฏิบัติตน เรื่องระยะเวลาเฉลี่ยในการเรียนเพิ่มพิเศษ (ชม./สัปดาห์) ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมทั้งในและนอกสถานศึกษา (ครั้ง/เทอม) ระยะเวลาเฉลี่ยสำหรับงานอดิเรก (ชม./สัปดาห์) และความถี่ในการออกกำลังกาย (ไม่รวมวิชาพลศึกษา) (ครั้ง/สัปดาห์) ไม่มีความเกี่ยวพันกับกลุ่มสาขาที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ 6 จำนวน (ร้อยละ) ของระดับความคิดเห็นในด้านค่านิยมของสังคม

รายการประเมิน (ค่านิยม)	ระดับของความคิดเห็น (n = 233)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเรียนแบบตัวต่อตัวนอกห้องเรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย	65 (27.9)	77 (33.05)	78 (33.47)	10 (4.29)	3 (1.29)
2. คนที่เรียนเก่งต้องเรียนในกลุ่มสาขา กสพท. เท่านั้น	8 (3.43)	16 (6.87)	93 (39.91)	48 (20.6)	68 (29.19)

รายการประเมิน (ค่านิยม)	ระดับของความคิดเห็น (n = 233)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. การเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาสามารถสร้างความมั่นคง และรับประกันความสำเร็จให้แก่ตนเอง	58 (24.89)	91 (39.06)	76 (32.62)	7 (3.00)	1 (0.43)
4. การจบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐจะช่วยให้สามารถหางานได้ง่ายกว่ามหาวิทยาลัยเอกชน	36 (15.45)	61 (26.18)	107 (45.92)	18 (7.73)	11 (4.72)
5. การจบมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงสามารถช่วยให้มีโอกาสในการทำงานและได้รับเงินเดือนที่สูง	70 (30.04)	86 (36.91)	66 (28.33)	11 (4.72)	0 (0.00)
6. การจบมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลและทำให้สังคมยอมรับ	46 (19.74)	58 (24.89)	92 (39.49)	21 (9.01)	16 (6.87)

3.2 พฤติกรรมการปฏิบัติตน เรื่อง ระยะเวลาเฉลี่ยในการทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง (ชม./สัปดาห์) มีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มสาขาที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพบว่าสาขาวิชาในกลุ่ม กสพท. ใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการทบทวนบทเรียนด้วยตนเองมากกว่ากลุ่มอื่น นั่นคือใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการทบทวนบทเรียนด้วยตนเองมากกว่า 4 ชม./สัปดาห์ ขึ้นไป กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์และกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการทบทวนบทเรียนด้วยตนเองมากกว่า 2 ถึง 4 ชม./สัปดาห์ ส่วนกลุ่มสาขาศึกษาศาสตร์และครุศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการทบทวนบทเรียนด้วยตนเองน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 ชม./สัปดาห์ กลุ่มสาขาวิจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง 1 ถึง 2 ชม./สัปดาห์

3.3 พฤติกรรมการปฏิบัติตน เรื่อง ระยะเวลาเฉลี่ยในการนอน (ชม./วัน) มีความ

เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาขาที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพบว่าทุกกลุ่มสาขาวิชาส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการนอนมากกว่าหรือเท่ากับ 6 ชม./สัปดาห์ ยกเว้นกลุ่มสาขาวิจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการนอนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ชม./สัปดาห์

3.4 พฤติกรรมการเรียนไม่มีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มสาขาที่ต้องการเข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษาในทุกด้านที่พิจารณา ยกเว้นในด้านและหัวข้อต่อไปนี้

ด้านการเรียนและการบริหารเวลาในห้องเรียน หัวข้อการถามอาจารย์หรือเพื่อนทันทีเมื่อไม่เข้าใจเนื้อหา พบว่าส่วนใหญ่กลุ่ม กสพท. และกลุ่มสาขาวิศวกรรมศาสตร์ มีพฤติกรรมการถามระดับมาก ในขณะที่กลุ่มอื่นที่เหลือมีพฤติกรรมการถามระดับปานกลาง

ด้านการเรียนและการบริหารเวลาเรียนพิเศษนอกห้องเรียน หัวข้อการเข้าใจเนื้อหาและมีส่วนร่วมในเวลาเรียน พบว่าส่วนใหญ่กลุ่ม กสพท.

และกลุ่มสาขาวิศวกรรมศาสตร์ มีความเข้าใจและมี ส่วนร่วมในระดับมาก ในขณะที่กลุ่มอื่นที่เหลือมี ความเข้าใจและมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ใน หัวข้อการถามอาจารย์หรือเพื่อนทันทีเมื่อไม่เข้าใจ เนื้อหา พบว่ากลุ่มสาขา กสพท. และกลุ่มสาขา วิศวกรรมศาสตร์มีพฤติกรรมการถามในระดับมาก กลุ่มสาขาศึกษาศาสตร์และครุศาสตร์ กลุ่มสาขา วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ และกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ มีพฤติกรรมการถามในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่ม สาขาจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์ มีพฤติกรรมการถามในระดับน้อย

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมการปฏิบัติ ตนและพฤติกรรมการเรียนที่ได้รับอิทธิพลจากการ ตั้งเป้าหมายในการเลือกสาขาวิชาที่ต้องการเรียนใน ระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กรณีศึกษา โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ตั้งเป้าหมายในการศึกษาต่อ ในระดับ อุดมศึกษา มากที่ สุดในสาขา วิศวกรรมศาสตร์ รองลงมาได้แก่ สาขาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยที่ตั้งเป้าหมายสูงสุดอันดับแรก ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมาได้ แก่ มหาวิทยาลัยมหิดล พฤติกรรมการปฏิบัติตนมี ความเกี่ยวข้องกับกลุ่มสาขาที่ต้องการศึกษาใน ระดับอุดมศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในเรื่อง ระยะเวลาเฉลี่ยในการทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง โดยพบว่าสาขาในกลุ่ม กสพท. ใช้ระยะเวลาเฉลี่ยใน การทบทวนบทเรียนด้วยตนเองมากกว่ากลุ่มอื่น นั้น

คือใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการทบทวนบทเรียนด้วย ตนเองมากกว่า 4 ชม./สัปดาห์ ขึ้นไป พฤติกรรมการ เรียนมีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญกับกลุ่มสาขา ที่ต้องการเข้ารับการศึกษาคือในระดับอุดมศึกษาใน หัวข้อการถามอาจารย์หรือเพื่อนทันทีเมื่อไม่เข้าใจ เนื้อหา ส่วนใหญ่กลุ่ม กสพท. และกลุ่มสาขา วิศวกรรมศาสตร์ มีพฤติกรรมการถามระดับมาก ในขณะที่กลุ่มอื่นที่เหลือมีพฤติกรรมการถามระดับ ปานกลาง นอกจากนี้พฤติกรรมการเรียนยังมีความ เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญกับกลุ่มสาขาที่ต้องการ เข้ารับการศึกษาคือในระดับอุดมศึกษาด้านค่านิยม ของสังคม ในหัวข้อค่านิยมว่าการเรียนต่อ ในระดับอุดมศึกษาสามารถสร้างความมั่นคง และรับประกันความสำเร็จให้แก่ตนเอง โดยพบว่า ทุกกลุ่มมีระดับความเห็นด้วยกับค่านิยมนี้ในระดับ มาก ยกเว้นกลุ่มสาขาจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์ ส่วนใหญ่มีระดับความเห็นด้วยกับค่านิยมนี้ใน ระดับปานกลางเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยจะเห็นว่ากรณีเป้าหมายที่ ชัดเจนในสาขาวิชาที่ ต้องการศึกษาในระดับ อุดมศึกษาจะช่วยส่งผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตน และพฤติกรรมการเรียนให้แตกต่างกันในบางแง่มุม ที่ศึกษาได้แก่ ระยะเวลาเฉลี่ยในการทบทวน บทเรียนด้วยตนเองมีความเกี่ยวข้องอย่างมี นัยสำคัญกับกลุ่มสาขาวิชาที่ต้องการศึกษา ในระดับอุดมศึกษา ดังนั้นนักเรียนที่ตั้งเป้าหมายจะ เข้าศึกษาต่อในกลุ่มสาขา กสพท. ควรต้องมี ระยะเวลาเฉลี่ยในการทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง

อย่างน้อย 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไปในกลุ่มสาขาวิศวกรรมศาสตร์ควรต้องมีระยะเวลาเฉลี่ยในการทบทวนบทเรียนด้วยตนเองอย่างน้อย 2 ถึง 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนในกลุ่มที่เหลือควรต้องมีระยะเวลาเฉลี่ยในการทบทวนบทเรียนด้วยตนเองอย่างน้อย 1 ถึง 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ระยะเวลาเฉลี่ยในการเรียนเพิ่มพิเศษเป็นอีกหนึ่งพฤติกรรมที่มีความเกี่ยวพันอย่างมากกับกลุ่มสาขาที่นักเรียนตั้งเป้าหมายจะเข้าศึกษาต่อในกลุ่มสาขา กสพท. กลุ่มสาขาวิศวกรรมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์ ควรต้องมีระยะเวลาเฉลี่ยในการเรียนเพิ่มพิเศษระหว่าง 1 ถึง 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนกลุ่มที่เหลืออาจจะเรียนเพิ่มพิเศษหรือเรียนด้วยตนเอง สำหรับพฤติกรรมการเรียนในด้าน การถามอาจารย์หรือเพื่อนทันทีเมื่อไม่เข้าใจเนื้อหาในห้องเรียนของกลุ่มสาขา กสพท. และกลุ่มสาขาวิศวกรรมศาสตร์ มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ในขณะที่กลุ่มที่เหลือมีพฤติกรรมในระดับปานกลาง ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรปรับวิธีการสอนให้นักเรียนในกลุ่มนี้มีส่วนร่วมในการถามตอบหรือมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากขึ้น พฤติกรรมการเรียนในด้านการเข้าใจเนื้อหาและมีส่วนร่วมในเวลาเรียนสำหรับการเรียนพิเศษนอกห้องเรียนของกลุ่มสาขา กสพท.

และกลุ่มสาขาวิศวกรรมศาสตร์ มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ในขณะที่พฤติกรรมในการเข้าใจเนื้อหาและมีส่วนร่วมในเวลาเรียนสำหรับการเรียนในห้องเรียนของกลุ่มสาขา กสพท. เท่านั้นที่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่เหลืออยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นทำให้ทราบว่ากลุ่มสาขาวิศวกรรมศาสตร์ มีความชอบลักษณะของการเรียนนอกห้องเรียนมากกว่าการเรียนในห้องตามปกติ อาจจะเนื่องจากการสอนที่กระชับและให้เทคนิคในการช่วยทำข้อสอบ การตั้ง เป้าหมายในการเลือกสาขาวิชาที่ต้องการเข้าศึกษาไม่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน แต่อย่างไรก็ตามโรงเรียนควรจัดกิจกรรมทั้งทางวิชาการ กีฬา และศาสนาที่เหมาะสมกับเวลาในการเตรียมการสอบ ในการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมถ้ามีการติดตามผลว่านักเรียนที่เรียนจบมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างสามารถเข้ารับการศึกษาคือต่อในสาขาวิชาที่ตนเองตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่ จะทำให้สามารถได้ข้อสรุปที่ชัดเจนว่ามีนักเรียนคิดเป็นร้อยละเท่าไรที่สามารถเข้ารับการศึกษาคือต่อตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ได้ แล้วนำพฤติกรรมในการปฏิบัติตนและพฤติกรรมการเรียนมาเป็นแนวทางให้กับนักเรียนรุ่นต่อไปนำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์

เอกสารอ้างอิง

- IBM Corp. (2014) Released 2017. *IBM SPSS Statistics for Windows, Version 25.0*. Armonk, NY: IBM Corp.
- Jaisukrungwattana, T. & Aunaromlert, T. (2010). A Study of Factors Influencing to Well Learning Behavior of Mathayomsuksa 3 Studies Under Office of the Private Education Commission in Nakhon Pathom Province. *Silpakorn Educational Research Journal*, 2, 126-13.

- Phetsombat, P & Phetsute, A. (2021) The Learning Behavior of Students at Rajamangala University of Technology Thanyaburi. *The Journal of Research and Academics*. 4(4), 235–244.
- Thurakit, P. (2023). *Open the list of 10 fields/faculties with the highest number of applicants in TCAS66 admissions round*. Retrieved November 22, 2023, from www.prachachat.net.
- Tiewpanich, O. & Chaisri, K. (2022). Study Behaviors that Affect the Learning Outcomes of Bachelor of Science program students; Department of Statistics (Revised curriculum 2017) Silpakorn University. *Research project in the requirement of the Bachelor of Science Program in Statistics*, Faculty of Science, Silpakorn University.
- Wootimongcolpanit, S. (2016). Factors Affecting the Decision to Purchase an Extra Tutorial Classes from a Tutoring Institute for Students in Mathayom 1 to 6 in Bangkok. *Independent study, Master of Business Administration*. Thammasat University. Retrieved October 29, 2023, from https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:93601
- Yayeri, A. (2014). *Factors Affecting Decision to Tutorial Study of Public High School Students in Songkhla Province*. Retrieved October 29, 2023, from <https://kb.psu.ac.th/psukb/handle/2010/9839>.